

AYER EN www.ultimahora.es

LO MÁS LEÍDO 1) Una conductora con narcolepsia se duerme en s'Aranjassa, atraviesa la carretera y cae al torrente 2) Una plancha encendida provoca un incendio en un piso en Son Rapinya 3) El Sindicato de Estudiantes amenaza con huelga indefinida si Wert no abandona el cargo

LO MÁS COMENTADO 1) El Sindicato de Estudiantes amenaza con huelga indefinida si Wert no abandona el cargo 2) González anima a Bauzá a proseguir su «magnífica iniciativa» del trilingüismo 3) Una conductora con narcolepsia se duerme en s'Aranjassa, atraviesa la carretera y cae al torrente

LA ENCUESTA DE LA SEMANA

¿Se tendría que ir Iker Casillas del Real Madrid?

Puede participar en la encuesta semanal en nuestra edición digital www.ultimahora.es. Los resultados se publicarán los domingos en este diario

«Así era Santa Catalina»

d'Albert Herranz

BENET BOHIGAS

Catalineros, catalineros, jonqueters i jonqueters poden estar ben contents. S'acaba d'editar un nou llibre del barri i l'autor és el seu veí Albert Herranz Hammer, cataliner de soca-rel, nascut l'any 1970 a Estocolm (Suècia). Herranz, que des de nin ha crescat per tots els racons d'aquestes emblemàtiques barriades d'origen pescador, posa al nostre abast una obra indispensable per conèixer la història i el patrimoni de Santa Catalina.

El llibre conté 150 imatges antigues, les quals serveixen de fil guia per anar relatant la història de Santa Catalina i es Jonquet. Totes les fotos duen un comentari de la imatge, a més d'històries, anècdotes, successos, etc. També va explicant els successos canvis que han experimentat aquestes barriades; però ara –segons Herranz– la gran amenaça és la 'gentrificació', l'expulsió dels seus habitants originaris per motius econòmics, un problema de difícil solució.

Un document impressionant són les fotos de l'avió que en novembre de l'any 1928 es va estavellar vora els molins després de topar amb el parallamps del café Cuba.

El llibre acaba amb unes interessants i simpàtiques imatges de les batalles d'aigua que a final de la dècada dels anys noranta un grup de catalineros i putxers varen instaurar en substitució i recordança de les antigues baralles a pedrades, conseqüència de la rivalitat entre els nins d'aquests dos barris, canviant la brega per bauxa i sà divertiment. Els que tenim una certa edat hem estat protagonistes d'aquestes perilloses batalles que sorgien entre els barris, encara duc al front la senya d'una inesperada pedrada.

Actualment, Herranz, per motius professionals i de feina, resideix a Suècia, però no deixa de fer escapades a la seva roqueta. La propera setmana es desplaçarà a Palma -on romandrà uns dies- amb motiu de la presentació i promoció del nou llibre; que serà el proper dimecres dia 30 d'octubre a la sala d'actes d'ARCA al carrer de la Pau núm. 1, a les 20,30 hores. Una bona ocasió per què les amigues i amics de la barriada aprofitin per rebre-li amb una forta abraçada.

PASO DE CEBRA

Hospital. La Creu Roja mantindrà obert el seu hospital palmès a pesar de la caïda de la activitat.

Inversions. El Govern reconeix que no ha pogut situar a Balears en la mitjana de inversions.

Avui, vaga a educació

MIQUEL ÀNGEL VIDAL
Escriptor

ls governs del PP autonòmic i central han evidenciat la seva manera peculiar d'entendre la majoria absoluta en democràcia: una dictadura quadriennal que els permet barra lliure per imposar les seves creences a la societat. Durant la legislatura han incomplert sistemàticament les promeses electorals que els feren guanyar les eleccions: s'ha agreujat la crisi, ha augmentat desmesuradament l'atur, s'han retallat dràsticament els drets dels treballadors, els impostos s'han disparat i la corrupció política arriba a uns límits insospitats... però davant aquesta situació de caos absolut, sols sembla que tinguin dues

úniques preocupacions: el problema de Catalunya i fer una reforma educativa ideològica.

D'una banda, interessa mantenir viu el problema de Catalunya perquè la sagnia de vots no sigui una desfeta total a les properes eleccions; d'altra, imposar, com han fet fins ara (la reforma de l'avortament n'és la darrera prova) les seves conviccions. Implantar una reforma de l'educació sense pactes, sense consens, és la perversió màxima d'aquesta manera de fer política autoritària i despòtica. El TIL i la LOMCE tenen en comú haver-se forjat sense cap acord amb altres partits polítics i d'esquena als docents, i per això ambdues seran un fracàs: a curta distància perquè no s'ha convençut els agents implicats en el procés, i a la llarga perquè un govern de

color diferent és molt probable que faci enrere o modifiqui substancialment els dos projectes.

Possiblement, la vaga d'avui serà un èxit de participació i un fracàs de consecució. Evidentment, no canviarà res perquè cap dels dos governs ni sap escoltar ni li interessa l'opinió del poble en tot allò que vagi en contra del seu pensament monolític i ultraconservador. Els és indiferent tenir en contra tota la comunitat educativa perquè els mou la idea messiànica d'implantar la seva ideologia a l'educació. Creuen que amb aquesta reforma que promou la segregació, la privatització, la competitivitat ferotge, la retallada de l'autonomia i la democràcia als centres i l'adoctrinament (patriòtic i religiós) aconseguiran inocular les seves idees a les generacions futures.

PEQUEÑA BESTIA PARDA

Por Alex Fito

CARTAS AL DIRECTOR

Calvario para solicitar duplicado de la documentación sustraída

Han transcurrido dos meses desde que los amigos de lo ajeno se apropiaron de mi bolso en el interior de un supermercado. En lugar de intentar mitigar en la medida de lo posible este desagradable suceso, ¿qué hacen los organismos oficiales? Pues poner tropecientos trabas al ciudadano. Incluso a veces te hacen sentir como si fueras tú el delincuente en lugar de la vícti-

ma. Primer paso: Intento agilizar todos esos engorrosos trámites a la vez que solicito en sendos momentos los duplicados del DNI y del carnet de conducir pero... Oh! Sorpresa: El funcionario de turno me dice: «Para solicitar el duplicado del carnet de conducir tiene que presentarme su DNI.» Y yo argumento: «Le estoy diciendo que me han robado la cartera, dentro estaba el DNI junto con el carnet de conducir.» Él seguía insistiendo en este momento. Mi indignación estaba ya en la cota más alta y le digo: «A ver, ¿qué parte de me han robado la cartera no entiende? No le puedo presentar el original porque me lo han robado.»

Muy educadamente prosigo: «Mire, aquí tengo la denuncia, prueba fehaciente del hurto, y estoy como usted puede comprobar perfectamente identificada.»

A mi modo de entender, considero que aportando este documento debería ser más que suficiente para poder solicitar el duplicado de la docu-

mentación sustraída sin mayores problemas, pero qué va, nada más lejos de la realidad. El calvario no hacía más que empezar. Mi pregunta es la siguiente: «¿De qué sirve poner la denuncia si luego las administraciones y organismos oficiales se la pasan por el forro?» ¿Por qué no facilitar un poco esos molestos e inevitables trámites? Después del disgusto que supone que te roben, encima tienes que enfrentarte con los que en teoría deberían velar por ti. Seguro que si a ese hijo/a de mala madre le hubiesen echado el guante estaría a lo sumo un día en el cuartelillo porque seguro que la cárcel ni la pisa. Entretanto el perjudicado, como siempre, sigue siendo el sufrido ciudadano.

ESPERANZA MAS LLABRÉS

Última Hora agradece las cartas de sus lectores. Tendrán preferencia de inserción las que sean breves, de no más de veinticinco líneas. Deben estar firmadas con nombre y

apellidos. También debe constar el domicilio, preferiblemente con el número de teléfono y el número de carnet de identidad. Correo electrónico: cartas@ultimahora.es